

Bəxtiyar

Mikayıl Müşfiq

© Könlümü al, oxu! 2002

Sıyrılib keçmişin buludlarından,
Müjdələr gətirib böyük yarından,
Yarıb günəş kimi qaranlıqları,
Söküb şəfəq kimi dumanlıqları,
Özündən alısan, özündən yanan,
Hər sabah hamıdan erkən oyanan,
İş başına qoşan nə bəxtiyardır!

Yoldaşı sıradan qalarkən geri,
Tutub ətəyindən çəkib irəli,
Ona qüvvət verən, ona ruh verən,
Ona ən uğurlu bir yol göstərən,
Həm sevgi bəsləyən, həm can yandıran,
Sönük duyğuları işıqlandıran,
Günəşlə yarışan nə bəxtiyardır!

Budur həyatdakı gözəllik ancaq:
Qüvvətli yaşamaq, canlı yaşamaq!
Məqsədim, məsləkim, şüarım budur,
Həmən əqidədir, həmən duyğudur.
Gələcək günlərə məni səsləyən,
Bir böyük yarına əməl bəsləyən,
Çarpışan, vuruşan nə bəxtiyardır!

Günlərim keçməyir ancaq əməklə,
Xəyalım göyləri seyr eyləməklə,
Buludlar ömrümün karvanı olur;
Fikrim o karvanın sarvanı olur.
Sanıram ulduzlar həmvətənimdir,
Demək, yer də mənim, göy də mənimdir,
Hüzurumla cahan nə bəxtiyardır!

Mənə ilham verir o yaşıl çəmən,
Üstümə quşbaşı yağan yasəmən.
Demək, sevimlidir bahar da, qış da,
Bir yenilik duyub mən hər baxışda
Sevirəm dəyişən, dönən varlığı.
Bu günün, yarının bəxtiyarlığı,
Sevdasilə coşan nə bəxtiyardır!

Ömrümün min dürlü cilvəsi vardır,
Könlümün göyləri damar-damardır,
O bəzən ağlasa, bəlkə də haqdır,
Həyat həm gülmək, həm ağlamaqdır,
Lakin daha xoşdur döyüş çağları,
Həyat dedikləri uca dağları
Duman kimi aşan nə bəxtiyardır!

Həyatdan doymayan, işdən doymayan,
Əfsanə sözlərə məhəl qoymayan,
Könlünü, gözünü verib işinə,
Baxıb həyatının yüksəlişinə,
Xalqilə titrəyən, xalqilə gülən,
Vətənçin yaşayan, vətənçin ölən
Səmimi bir insan nə bəxtiyardır!

1935

Veb direktor: Betti Bleyer
Mətni yığdı: Səkinə İsgəndərova
Veb üçün hazırladı: Ülviyyə Məmmədova
AZERİ.org qoyuldu: aprel, 2004